

การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

Using of the teaching Total Physical Response method for developing listening and speaking skills of Prathomsuksa 4 Students

ทิพย์วาลี สุขปาน¹, เนติ เกลยวาระศ², ประทุม ศรีรักษา²
Tipwalee Sukpan¹, Neti Chaloeaywares², Prathum Sriraksa²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางก่อนและหลังเรียน และ 2) เพื่อวิเคราะห์ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โรงเรียนวัดประดู่ อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 19 คน โดยการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ และ 3) แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ผลการศึกษาคความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.79 แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง, ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

¹ นักศึกษาด้านวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Abstract

This research aimed to: 1) compare the English achievement in listening and speaking of Prathomsuksa 4 students taught by the using TPR Method approach before and after the instruction and 2) to analyze student's confidence in English speaking taught by TPR Method of Prathomsuksa 4 students. The sample were 19 students who were studying in the first term of Prathomsuksa 4 students at Wat Pra Dub school by using sample random sampling. The tools for this study were 1) The lesson plans for organizing on the TPR Method 2) listening and speaking English performance test, 3) the measurement form of the student's confidence in English speaking.

The findings were as follows: 1. Students' English's listening and speaking skills after being taught by the using Teaching Total Physical Response Method was significantly higher than before at the level .05 2. The results of the student's confidence in speaking English after Method found that overview at high level.

Keywords: Teaching total physical response method, Student's confidence in English speaking

บทนำ

ปัจจุบันการศึกษาได้ก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว อันสืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ของทุกภูมิภาคทั่วโลกเข้าด้วยกัน กระแสการปรับเปลี่ยนที่เกิดขึ้น ส่งผลต่อวิถีการดำเนินชีวิตอย่างทั่วถึง (วิทยากร เชียงกุล, 2552 หน้า 3) การจัดกระบวนการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้เปลี่ยนแปลงบทบาทของครูจากผู้บรรยายมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก และเสนอแนะเครื่องมือการเข้าถึงองค์ความรู้ผ่านวิธีการต่างๆ โดยคณะครูร่วมมือกันออกแบบกิจกรรมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ (pedagogy) ให้นักเรียนใช้เป็นเครื่องมือไปสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (วิจารณ์ พานิช, 2555 หน้า 16-21) กล่าวว่าการเรียนรู้สาระวิชา (content หรือ subject matter) ควรเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ช่วยแนะนำและออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินพัฒนาการของตนเองตามสาระวิชาหลัก (core subject) ซึ่งประกอบด้วยภาษาแม่ และภาษาสำคัญของโลก ภาษาอังกฤษถือได้ว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 21 เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ดีขึ้น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงการเรียนภาษาต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อสารได้ ซึ่งได้กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 หน้า 210) ซึ่งทักษะที่สำคัญยิ่งที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ คือ ทักษะการฟัง พูด ภาษาอังกฤษ ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จึงควรเริ่มจากทักษะการฟัง พูด ซึ่งนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้องแล้วยังเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่ทักษะการอ่านและการเขียนอีกด้วย (สิริลักษณ์ เพ็ญกาญจน์, 2531 หน้า 3) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนในโรงเรียน นับเป็นการเตรียมความพร้อมทางด้าน การใช้ภาษาอังกฤษที่สำคัญประการหนึ่งให้กับประชากรของประเทศ แต่ในสภาพความเป็นจริงกลับพบว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะในด้านความสามารถในการพูด เนื่องจากนักเรียนขาดการฝึกปฏิบัติที่เพียงพอ โดยเฉพาะ การฝึกปฏิบัติจริง นักเรียน มีความวิตกกังวลสูง กลัวผิดพลาด และมีแรงจูงใจค่อนข้างต่ำ ด้านปัญหาที่เกิดจากครู คือ ครู เอาจริงเอาจังกับนักเรียนมากเกินไป จึงทำให้เกิดบรรยากาศในการเรียนการสอนที่ตึงเครียด และไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ทางภาษา อีกทั้ง ครูยังใช้การบรรยายเป็นภาษาไทย ซึ่งขาดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ขาดเทคนิคการสอนที่เหมาะสม และเน้นการอ่านมากกว่าการพูด โดยธรรมชาติแล้วเด็กในช่วงอายุ 6-8 ปี จะมีสมาธิในการเรียนสั้นมาก ความสนใจในการเรียนประมาณ 3-5 นาที หลังจากนั้น ผู้เรียนจะหันไปสนใจเรื่องอื่นๆ ต่อไป การเรียนรู้ภาษาได้ด้นั้นจะเกิดในช่วงวัยเด็ก (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2545) ดังนั้นเด็กในระดับชั้นประถมศึกษาจึงเป็นช่วงวัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่ควรเอาใจใส่และปลูกฝังการเรียนรู้ ด้านภาษา ส่วนกิจกรรมที่ใช้สอนก็ควรทำให้เด็กเกิดความสุขไปกับการเรียนรู้

ผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้าหาวิธีการแก้ไขปัญหานี้ โดยนำเอาลักษณะธรรมชาติของผู้เรียนในช่วงอายุดังกล่าวมาเป็นเกณฑ์ ในการเลือกหาวิธีการสอนที่สอดคล้องและเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียน เรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติมากที่สุด และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายและยังสามารถแสดงออกได้เต็มที่ ซึ่งวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง Total Physical Response เป็นวิธีการสอนที่มีลักษณะสอดคล้องกับการฝึกทักษะการฟัง พูด โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ใช้กิจกรรมในการ

เคลื่อนไหวเป็นหลักแล้วให้ผู้เรียนปฏิบัติตามโดยการแสดงกิริยาท่าทางตามคำสั่ง วิธีการสอน Total Physical Response ได้รับการพัฒนาขึ้นโดย เจมส์ เจ. อัชเชอร์ (Jame J. Asher) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยา และนักการศึกษาชาวสหรัฐอเมริกาแห่งมหาวิทยาลัยซาน โฮเซ่ (San Jose University) มลรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยมีหลักที่สำคัญ คือ เน้นบทบาทความเข้าใจ ซึ่งได้จากการศึกษา ค้นคว้า และการสังเกต การรับรู้ภาษาแม่ของเด็กและนำแนวทางการเรียนภาษาแม่ของเด็กมาทดลองใช้กับภาษาที่สอง ซึ่งปรากฏว่า ผลการเรียนรู้ภาษาที่สองคล้ายคลึงกับการเรียนภาษาแม่ของเด็ก โดยเด็กจะสามารถพูดคำใดคำหนึ่งออกมาได้นั้น ต้องผ่านประสบการณ์การฟังมาก่อน ความเข้าใจในการฟังของเด็กจะดีกว่าการพูด และทักษะการฟังยังเป็นปัจจัยสำคัญในการนำไปสู่การพูดอีกด้วย อัชเชอร์ (Asher, 1979, pp.3-4)

จากการศึกษา ค้นคว้า ปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจนำแนววิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดประดับ ผลของการศึกษาจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในการจัดรูปแบบวิธีการสอนที่เหมาะสม อันจะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อวิเคราะห์ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 1 อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 16 โรงเรียน จำนวน 256 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนวัดประดับ อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 19 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบง่าย (sample random sampling)
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - 3.2 ตัวแปรตาม
 - 3.2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
 - 3.2.2 แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
4. เนื้อหาของหลักสูตรใช้เนื้อหา ตัวชี้วัด ตามมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามคุณภาพผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งคำขอร้องที่ฟังอ่านออกเสียงตัวอักษรคำกลุ่มคำประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านบอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมายตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยคบทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการเรียนรู้ หมายถึง ผลที่ได้จากการเรียนรู้และพฤติกรรมความมั่นใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

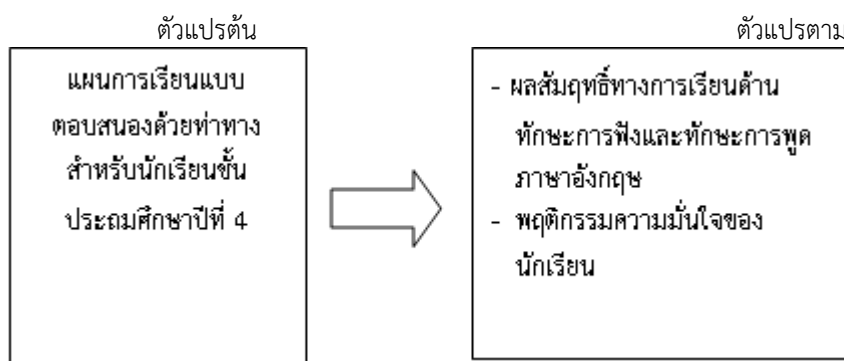
การเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง การสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการฟังอย่างเข้าใจและถูกต้อง โดยที่นักเรียนเป็นผู้เรียนแบบการกระทำหรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้สอน เพื่อความถูกต้อง โดยมีขั้นตอนการสอนตามแนวของ อัชเชอร์ คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำและทบทวนบทเรียน ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติ ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบการปฏิบัติ และให้ข้อมูลย้อนกลับ ขั้นที่ 4 ขั้นทำแบบฝึกหัด และประเมินผลการเรียนรู้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

พฤติกรรมความมั่นใจ หมายถึง กล้าแสดงออก กล้าพูด และมีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ของอนงค์ เชื้อนนท์ (2555) และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง Total Physical Response Technique อัชเชอร์ (Asher, 1979) ประกอบกับการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มาตรฐานที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐานที่ ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ ในตัวชี้วัดที่ ต 1.1 ป.4/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟัง หรืออ่าน และตัวชี้วัดที่ ต 1.1 ป.4/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยคข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าใจจนถูกต้องตามหลักการอ่าน ได้นำมาจัดแผนการเรียนรู้ตามแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีของนักการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาทำเป็นกรอบแนวคิดในการพัฒนาผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้ ปรากฏดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. พฤติกรรมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง นักเรียนมีพฤติกรรมความมั่นใจ อยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 1 อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 16 โรงเรียน จำนวน 256 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนวัดประดู่ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 19 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบง่าย (sample random sampling)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- 3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- 3.3 แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้รูปแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง (one-group pretest-posttest design) โดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

- 4.1 แจ้งให้ทราบถึงวิธีการจัดการเรียนรู้ จุดประสงค์ เป้าหมายและวิธีการประเมินการเรียนรู้
- 4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) โดยใช้แบบทดสอบทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่เรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากนั้นตรวจให้คะแนนโดยผู้วิจัยเป็นกรรมการตรวจให้คะแนนและใช้เกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ แล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียน

4.3 ดำเนินการทดลองสอน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

4.4 ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่เรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดเดียวกับที่ใช้ก่อนการทดลองตรวจให้คะแนนแล้วนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนสอบก่อนเรียนเพื่อทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จทางคอมพิวเตอร์ (SPSS) คำนวณหาค่าสถิติ โดยวิเคราะห์ตามสมมติฐานและใช้ค่าสถิติดังนี้

5.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้สถิติ t-test แบบ dependent samples

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้เกณฑ์การแปลความหมายมาสรุปเรียงเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีดังนี้

1. ผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.79 แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางด้านทักษะการฟัง พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 3.89 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 18.11 จากคะแนนเต็ม 20 ทั้งนี้เป็นผลจากการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยมีรูปแบบ ขั้นตอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามลักษณะและวัยของผู้เรียน ในวัยนี้ชอบเคลื่อนไหว เคลื่อนที่ ไม่ชอบนั่งอยู่เฉย ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดกิจกรรมการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้วยการกระทำ ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่ง โดยใช้หลักแนวคิด ทฤษฎีการสอนของอัสเซอร์ที่เน้นการฟังคำสั่งและสังเกตการณ์แสดงท่าทางของครูจนเข้าใจแล้วสามารถปฏิบัติตามคำสั่งเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) พบว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาจากการสังเกตการณ์กระทำของผู้อื่น ซึ่งสปรอต พัลเวอร์เนส และวิลเลียมส์ (Spratt Pulverness & Williams, 2006) กล่าวว่า เด็กในวัยเรียนควรพัฒนาทักษะภาษา คือ เริ่มจากทักษะการฟัง และทักษะการพูด ก่อนทักษะการอ่านและทักษะการเขียน เนื้อหาควรเน้นที่มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนโดยให้เป็นเรื่องใกล้ตัวที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางด้านทักษะการพูด พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 3.68 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.58 จากคะแนนเต็ม 20 ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ได้เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดหลังจากเกิดความเข้าใจในขั้นการสอน ฟังจนเข้าใจดีแล้ว ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดกิจกรรมการสอนให้นักเรียนเกิดทักษะในการฟังคือ โดยพยายามให้นักเรียนฟังวัตถุประสงค์ของเรื่อง วิเคราะห์ความหมายของเรื่อง และสังเกต ว่าสิ่งที่ต้องการคืออะไร แล้วให้นักเรียนวิเคราะห์ออกมา เมื่อเข้าใจวิธีการแล้วผู้เรียนจึงเกิดความมั่นใจในการพูดมากขึ้น เนื่องจากเขาสามารถเข้าใจในสิ่งที่สื่อสารได้ จึงกล้าพูด บางคนไม่กล้าพูดก็จะให้จับคู่กับเพื่อนเพื่อฝึกพูดก่อน เมื่อถึงเวลานักเรียนจึงไม่มีความเขินอาย สามารถพูดได้ดีขึ้น โดยครูเป็นผู้สังเกตและคอยชี้แนะจึงทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดสื่อความหมายคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับเมอร์เซีย (Murcia, 1995, p.77) กล่าวว่า การฟังเป็นเรื่องท้าทายสำหรับผู้เรียน

ภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนฟังได้ดีก็จะเป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ดีและถ้าฟังได้อย่างถูกต้องก็สามารถพูดได้อย่างถูกต้อง และ แรกขวัญ ครงงาม (2547, หน้า 92) กล่าวถึงการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งวิธีนี้เน้นพัฒนาทักษะการฟังเพราะเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด ในกิจกรรมนักเรียนได้ปฏิบัติตามตัวอย่างจากครูและอาสาสมัครหลายๆ ครั้ง ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการออกเสียงและไม่อายที่จะแสดงออกในการร่วมกิจกรรม ก่อให้เกิดความสนุกสนานซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเรียนจึงทำให้มีทักษะการพูดสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับพรสวรรค์ สีป้อ (2550, หน้า 163) ว่า จุดประสงค์ของการพูดคือความสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้

3. ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.79 แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากนักเรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ ความเข้าใจ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน เริ่มจากง่ายไปหายาก แล้วการสอนด้วยการตอบสนองด้วยท่าทางนั้นทำให้การเรียนรู้เป็นไปด้วยความสนุก นักเรียนไม่เบื่อ มีความสนุกสนานไปกับการเรียน ชอบเรียนรู้ในสิ่งที่ครูสอน สังเกตสิ่งที่ครูพูด ชอบปฏิบัติตามคำสั่งของครู ชอบกิจกรรมการแสดงออกหน้าชั้นเรียน การเรียนด้วยความไม่กดดัน สนุกสนาน ทำให้เกิดความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น สอดคล้องกับ (Eko & Tina, online, 2000) กล่าวว่า การใช้วิธีเสนอแบบตอบสนองด้วยท่าทางในชั้นเรียนระดับประถมศึกษาพบว่า เด็กสนุกสนาน สนใจและมีความกระตือรือร้นกับการสนทนาโดยใช้ภาษาท่าทางมากกว่าภาษาเขียน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง และการวิจัยต่อไปดังนี้

1. ผู้สอนต้องศึกษาทฤษฎี หลักการและความสำคัญของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางให้ชัดเจนก่อนนำไปใช้
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรใช้กิจกรรมที่หลากหลายให้นักเรียนมีส่วนร่วม และได้ลงมือปฏิบัติจริงทั้งเป็นรายบุคคล เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม
3. ครูควรจัดกิจกรรมเสริมนอกชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนในสิ่งที่เรียนมาว่านักเรียนเข้าใจมากน้อยเพียงใด และยังเป็นการพัฒนานักเรียนด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : ชุมชน
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- พรสวรรค์ สิป อ. (2550). **สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- แรกขวัญ ครองงาม. (2547). **การพัฒนาทักษะฟัง-พูดโดยวิธีการสอนแบบสนองด้วยท่าทาง ระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3**. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.สาขาการบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิทยากร เชียงกุล. (2552). **รายงานการสังเคราะห์ผลกาวิจัยปฏิรูปการศึกษาของประเทศฟินแลนด์
นิวซีแลนด์ เกาหลีใต้ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร จีน เวียดนาม และไทย**. กรุงเทพฯ :
สายธาร. อัดสำเนา.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2545). **จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (เล่ม 2) วัยรุ่น-วัยสูงอายุ**. พิมพ์ครั้งที่ 8
แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **แนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริลักษณ์ เพื่องกาญจน์. (2531). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการรู้ความหมาย คำศัพท์และ
เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยมีเกมประกอบและไม่มี
เกมประกอบ**. วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อนงค์ เชื้อนนท์. **เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ**. วันที่ค้นข้อมูล 12 สิงหาคม 2558, เข้าถึงได้จาก
<http://chinozuke3.multiply.com>
- Asher, J. (1979). **Learning Another Language through Actions : The complete teacher
Guidebook**. San Jose California Accu Print.
- Eko, J. and Tina, A. (2000). **TPR in the Primary Classroom**. Skills. Retrieved on November 21,
2015. From www.longman-elt.com
- Spratt, M., Pulverness, A. and Williams, M. (2006). **The TKT teaching knowledge test course**.
UK: Cambridge University Press.
- Murcia, C.M. (1985). **Discourse Analysis and the Teaching of Listening**. Oxford: Oxford
University Press.

